

Mecenatas

NORFA

 LIETUVOS
NACIONALINĖ
FILHARMONIJA

koncertų
sezonas

Partneriai:

LRT | KLASIKA

LIETUVOS
rytas

lrytas.lt

MOTERIS

V A G A
KNYGŲ TINKLAS

TRINITI 3 JUREX
TALLINN RIGA VILNIUS

Media
traffic
TV VIEŠAJAM TRANSPORTE

Koncertai
tavo telefone

Bilietus platina

kakava.lt

Orkestro muzikos koncertas

Mozarto „Jupiteris“ ir kitos muzikinės planetos

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

(meno vadovas ir dirigentas Sergej Krylov)

Solistas **SERGEJ KRYLOV** (smuikas)

Dirigentas **MODESTAS PITRĖNAS**

2025 m. kovo 29 d., Vilnius,
Filharmonijos Didžioji salė

www.filharmonija.lt

Programa

I

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756–1791)
Operos „Figaro vedybos“ uvertiūra

MAX BRUCH (1838–1920)
Koncertas smuikui ir orkestrui Nr. 1 g-moll, op. 26
Prelude (Vorspiel). Allegro moderato
Adagio
Finale. Allegro energico

Solistas SERGEJ KRYLOV (smuikas)

II

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Simfonija Nr. 41 C-dur, KV 551 („Jupiterio“)
Allegro vivace
Andante cantabile
Menuetto. Allegretto
Molto allegro

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS
Dirigentas MODESTAS PITRĖNAS

„Sergejus Krylovas užhipnotizavo klausytojus, grieždamas su pastangų nereikalaujančiu lyriškumu, nepaprastu grakštumu ir gyvu garsu, būdingu geriausių smuikininkų sėkmingiausiam grojimui.“ (*The Times*)

Kerintis garso grožis, kunkuliuojantis muzikavimas ir intensyvus lyriškumas – tai savybės, užtikrinančios **SERGEJUI KRYLOVUI** vietą tarp žymiausių šiandienos atlikėjų. Už išskirtinį indėlį į muzikos meno plėtrą smuikininkas yra pelnęs daugybę apdovanojimų, o 2022 m. atlikėjas pagerbė Lietuvos nacionalinę filharmoniją: jis apdovanotas I laipsnio garbės ženklu „Tarnauju muzikai“. S. Krylovas LKO meno vadovu ir pagrindiniu dirigentu tapo 2008 m., su šiuo kolektyvu surengė daugiau nei du šimtus koncertų visame pasaulyje.

Smuikininkas yra koncertavęs su žymiais pasaulio orkestrais, diriguojamais pripažinimų pelniusių dirigentų. Pats S. Krylovas diriguoja daugeliui orkestrų Didžiojoje Britanijoje, Italijoje, Vokietijoje, Šveicarijoje, Izraelyje ir kitur. Smuikininkas yra Lugano konservatorijos (Šveicarija) profesorius. Platus S. Krylovo repertuaras apima muzikines epochas nuo ankstyvojo italų baroko iki XXI a. avangardinių kompozicijų. Tarp S. Krylovo įrašų – A. Vivaldi „Metų laikai“ ir N. Paganini „24 kaprisai“ („Deutsche Grammophon“), K. Pendereckio smuiko koncertas „Metamorfozės“, diriguojamas

kompozitoriaus (DUX), italų kompozitoriaus, dirigento, atlikėjo Ezio Bosso „Esoconcerto“ premjera Venecijos „La Fenice“ teatre („Sony Classics“) ir daugelis kitų kūrinių.

2024 m. įtakingo Italijos muzikos žurnalo „Amadeus“ gruodžio mėnesio viršelis skirtas S. Krylovui. Kartu su žurnalu išleista ir jo drauge su Lietuvos kameriniu orkestru bei E. Bosso įrašyta J. S. Bacho kūrinių kompaktinė plokštelė.

Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro vyriausiasis dirigentas ir meno vadovas **MODESTAS PITRĖNAS** kviečiamas diriguoti įvairių šalių operos teatruose ir koncertų salėse, surengė pasirodymų su įvairiais simfoniniais kolektyvais. Maestro buvo Latvijos nacionalinės operos, Kauno simfoninio orkestro vyr. dirigentas, nuo 2018 m. eina Sankt Galeno (Šveicarija) operos teatro ir simfoninio orkestro vyr. dirigento pareigas, 2022 m. debiutavo Frankfurto operos teatre. 2014 m. jo diriguojama R. Wagnerio opera „Rienzi“ tapo vienu svarbiausių Rygos – Europos kultūros sostinės 2014 renginių. Maestro yra įrašęs daugiau kaip 15 chorinės ir simfoninės muzikos kompaktinių plokštelių.

Dirigavimą M. Pitrėnas studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje ir Zalcburgo Mozarteume, dėsto LMTA Dirigavimo katedroje, kviečiamas dalyvauti tarptautinių konkursų žiuri veikloje.

Tarp daugelio M. Pitrėno apdovanojimų konkursuose minėtina I premija, aukso medalis ir specialus Silezijos filharmonijos orkestro prizas 2003 m. VII Fitelbergo konkurse Katovicuose (Lenkija). 2012 m. jam paskirta Lietuvos nacionalinė kultūros ir meno premija, 2019 m. maestro apdovanotas ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Karininko kryžiumi. Už indėlį į Latvijos muzikinę kultūrą M. Pitrėnas yra pelnęs Latvijos muzikos apdovanojimų, jam įteiktas valstybinis apdovanojimas – Latvijos Pripažinimo kryžius, o 2015 m. Rygoje jungtinė Baltijos Asamblėjos žiuri jam paskyrė Baltijos Asamblėjos meno premiją.

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS (LKO, prof. Sauliaus Sondeckio įkurtas 1960 m.) yra vienas iškiliausių ir labiausiai pasaulyje įvertintų mūsų šalies muzikinių kolektyvų. Šiandien jo gastrolių keliai driekiasi aplink visą pasaulį – užfiksuotos beveik visos Europos šalys, Šiaurės ir Pietų Amerika, Pietų Afrikos Respublika, Australija, Japonija, Taivanas, Kinija, Libanas; tokios scenos kaip Berlyno filharmonijos ir Vienos „Musikverein“, Londono „Royal Festival Hall“ ir Romos „Santa Cecilia“, Amsterdamo „Concertgebouw“ ir

Paryžiaus „Salle Pleyel“, Leipcigo „Gewandhaus“ ir daugelis kitų. LKO bendradarbiavo su daugeliu iškilų pasaulio menininkų. Nuo 2008 m. orkestro meno vadovu ir dirigentu yra žymus smuikininkas virtuožas Sergejus Krylovas.

Orkestro koncertų programose šalia baroko ir klasicizmo šedevrų svarbių vietą užima šiuolaikinės muzikos interpretacijos. LKO itin dėmesingas lietuvių kompozitorių kūrybai, dažnai atlieka tiek mūsų klasikų, tiek šių dienų kūrėjų opusus.

LKO įrašė per 100 įvairiausio repertuaro vinilinių ar kompaktinių plokštelių, tarp kitų, lietuvių kolektyvo ir S. Krylovo įrašą, A. Vivaldi „Metų laikus“, išleido pasaulyje garsi klasikinės muzikos leidėja „Deutsche Grammophon“. Po aštuonerių metų pertraukos, 2024-aisiais, išleista dar viena LKO, S. Krylovo ir E. Bosso kompaktinė plokštelė, kurioje įrašyti J. S. Bacho kūriniai.

„(...) aukščiausio rango interpretacija ir virtuozų orkestras...“ (Živilė Ramoškaitė, 2024)

„(...) atrodė, kad bendra vieninga interpretacija, muzikavimo lengvumas pasiekiamas net ne dirigento mostu, o mintimi – taip jautriai muzikantai atsiliepė į vedimą. Tokio lygmens vadovavimas rodo atrasto kūrybinio stiliaus tikslumą ir gyvastingumą...“ (Daiva Tamošaitytė, 2024)

Maxo Brucho Koncertas smuikui ir orkestrui Nr. 1 g-moll, op. 26 (1866)

Vokiečių kompozitoriaus ir dirigento M. Brucho kūryba priskirtina konservatyviojo romantizmo kryptčiai, tradicinis rašymo stilius dera su meistriškai naudojama polifonija, įvairia harmonija ir išmoninga instrumentuote. Autorius ištikimai laikėsi šimtmečio senumo tauraus ir nuoširdaus romantizmo stiliaus. XIX a. antroje pusėje, kai Europoje jau sklandė nauji muzikos vėjai, o Austrijos sostinė Viena buvo tikras muzikinių eksperimentų ir ieškojimų lopšys, Berlyne kuriantis Bruchas liko vokiečių naujosios muzikos sąjūdžio pašalyje, tokius modernistus kaip prancūzas Claude'as Debussy vadindamas „savamoksliais keverzotojais“.

Visiems trims Brucho smuiko koncertams būdingas virtuozinis spindesys ir melodingumas, tačiau Pirmasis g-moll išsiskiria jaunatvišku polėkiu. Būtent jis ir tapo ne tik žinomiausiu Brucho kūriniumi, bet ir vienu populiariausių vėlyvojo romantizmo epochos smuiko koncertų.

Iš pradžių Bruchas norėjo koncertą pavadinti Fantazija – veikiausiai dėl neįprastos pirmos

dalies. Ji yra nelyginant preliudas, sakytume, kūrinio priešistorė, pateikiama laisva, improvizacine forma su plačių potėpių pagrindine tema ir rapsodiškomis smuiko solo kadencijomis. Įžanga sklandžiai įsilieja į antrą dalį: nuo finalinio pirmos dalies orkestro *tutti* atsiskyrusi vienintelė žema fagoto nata it smulkutis kapiliaras veda į koncerto širdimi vadinamą *Adagio*, kuriame skamba sodri tema. Koncerto finalas pradedamas tylia, įtempta orkestro įžanga. Energingas solisto pareiškimas – smuikininkas griežia dviem stygomis ir demonstruoja virtuozines galimybes. Šokio charakterio tema kaitaliojama su nostalgiska antros dalies reminiscencija – romantizmo lyrikos persunkta melodija. Galiausiai finalo pabaigoje įsisiautėja solisto ir orkestro *accelerando*, netikėtai nutraukiamas dviejų energingų orkestro akordų.

Wolfgango Amadeus Mozarto operų uvertiūros pelnytai laikomos bene geriausiais šio žanro kūriniais. Komiškos operos „**Figaro vedybos**“ uvertiūra (1786) neturi tematinių ryšių su pačia opera, veikiau tai šio sceninio veikalo emocinės atmosferos atspindys. Tai anaipol nemenkina uvertiūros muzikos gėlmės ir dramaturginės įtaigos. Plėtotės vientisumas, aiški struktūra, vitališkumas ir virtuozinis spindesys suteikia jai tikrą simfoninį mastą ir užtikrina stabilų vietą koncertiniame repertuare. Plėtojimo veržlumas, gyvybinis aktyvumas, nenutrūkstamo judėjimo lengvumas sieja uvertiūrą su margaspalve ir žaisminga spektaklio atmosfera.

Simfonija Nr. 41, C-dur, KV 551, „Jupiterio“.

Mozarto orkestrinės kūrybos kulminacija yra 1788 m. per šešias vasaros savaites sukurtos trys simfonijos: Es-dur Nr. 39, g-moll Nr. 40 ir C-dur Nr. 41. Pastaroji dėl didingo sumanymo ir epinio struktūros tobulumo gavo „Jupiterio“ vardą (Jupiteris romėnų mitologijoje – aukščiausias romėnų dievas, dangaus valdovas, dievų ir žmonių tėvas). Pasak jaunesniojo Mozarto sūnaus Franzo, šį pavadinimą kūriniui suteikė garsus Londono impresarijus, smuikininkas, dirigentas Johannas Peteris Salomonas (1745–1815).

„Jupiteryje“ įkūnyti Mozarto simfonijos idealai, kurie vėliau bus būdingi L. van Beethoveno šio žanro kūriniams. Ši paskutinė Mozarto simfonija – tai jo gyvenimo filosofijos išraiška muzikoje: vyrauja optimizmas, patetika, yra ir komiškų elementų. Kūrinio dramaturgija neįprasta – didžiausia ir reikšmingiausia dalis yra finalas. Muzikologas seras George'as Grove'as (1820–1900, garsiosios Grove'o muzikos enciklopedijos sudarytojas) yra pasakęs, kad ši Mozarto simfonija – pats didingiausias kūrinys orkestrui pasaulyje iki Prancūzijos revoliucijos.

Pirma „Jupiterio“ dalis prasideda galingu unisonu (primena prieš metus parašytos operos „Don Žuanas“ likimo temą – Komandoro statulos atėjimą). Įdomu, kad visos dalies temos kupinos tvirto ryžto ir kartu švelnaus taurumo, dominuoja optimistinis kuriamasis pradai. Antra dalis – įkvėpta lyrinė improvizacija. Menuete (trečia dalis) didžiausią įspūdį daro melodinio piešinio lengvumas ir paslankumas. Kraštinės jo padalos visai nepanašios į manieringą dvariškių šokį, užtat trio epizode ryškūs tai koketiško, tai iškilmingo šokio bruožai. Įspūdingas simfonijos finalas – įstabios kompozicinės technikos pavyzdys. Pagrindinė keturių garsų tema paimta iš viduramžių choralo, iš jos Mozartas konstruoja grandiozinę polifoninę kompoziciją. Besipinančių melodijų kaita nepaprastai skaidri, muzikinių vaizdų gausumas, turtinga orkestruotė iškelia finalą kaip viso kūrinio kulminacinę viršūnę.

Redaktorė *Justa Adomonytė-Šlekaitienė*,
kalbos redaktorė *Rita Markulienė*

Informuojame, kad organizatorius filmuoja ir fotografuoja renginį archyvavimo ir transliavimo tikslu.

Skaitmeninė Filharmonija –
daugiau kaip 170 aukščiausios kokybės koncertų
visur ir visada:

Kviečiame į kitus koncertus Filharmonijos Didžiojoje salėje!

Balandžio 9 d., trečiadienį, 19 val.

Orkestro muzikos koncertas

„Disputas su Schubertu“

In memoriam Wolfgang Rihm

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

(meno vadovas ir dirigentas Sergej Krylov)

Solistas MINDAUGAS BAČKUS (violončelė)

Dirigentas VYKINTAS BALTAKAS

Programa:

FRANZ SCHUBERT – Simfonija Nr. 5 B-dur, D. 485

DIETER SCHNEBEL – „Schubert-Phantasie“ (versija styginių orkestrui)

WOLFGANG RIHM – „Erscheinung. Skizze über

Schubert“; „Nature Morte – Still Alive“ styginiams

VYKINTAS BALTAKAS – „Spicules II“ violončelei ir

styginių orkestrui; „Eine kleine Nachtmusik“ violončelei solo (premjera)

Gegužės 9 d., penktadienį, 19 val.

Filharmonijos Didžiojoje salėje

Orkestro muzikos koncertas

„Vienos klasikų triumfas“

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

(meno vadovas ir dirigentas Sergej Krylov)

Solistas ir dirigentas BARRY DOUGLAS (fortepijonas)

Programa:

WOLFGANG AMADEUS MOZART – Operos „Don

Žuanas“ uvertiūra

LUDWIG VAN BEETHOVEN – Koncertas fortepijonui ir

orkestrui Nr. 5 Es-dur „Imperatoriškasis“ („Emperor“),

op. 73

JOSEPH HAYDN – Simfonija Nr. 104 D-dur, Hob. I:104,

„Londono“

Birželio 18 d., trečiadienį, 19 val.

Vilniaus festivalio koncertas

„J. S. Bacho ir A. Žlabio disputas“

LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

Meno vadovas, solistas ir dirigentas

SERGEJ KRYLOV (smuikas)

Solistas ANDRIUS ŽLABYS (fortepijonas)

Programa:

JOHANN SEBASTIAN BACH – „Brandenburgo

koncertas“ Nr. 5 D-dur, BWV 1050; Koncertas klavyriui ir

orkestrui Nr. 1 d-moll, BWV 1052

GIUSEPPE TARTINI – Sonata smuikui ir fortepijonui

g-moll, B. g5 („Velnio treliai“, Hugo Kauderio aranžuotė orkestrui)

ANDRIUS ŽLABYS – „Movement for strings and piano“